

Jarmila Glazarová - Advent

Literatura

Zasláno od: Dakob

Datum zveřejnění: 17.1.2007

JARMILA GLAZAROVÁ (1901 – 1977) **ADVENT (1939)**

Glazarová, J.: Advent, Československý spisovatel, Praha, 1953, šesté vydání

Jedná se o prozaický příběh, který nese prvky balady. Děj se odehrává v jediný den, respektive během jediné noci 16. října 1939. Během událostí, které se odehrály za této noci se hlavní hrdinka vrací k celému svému životu, události se prolínají a na konci příběh vrcholí tragickou událostí.

Hlavní postavy – Františka – Celým jménem se jmenovala Františka Plesníková. Byla velmi pohledná, milá a dobrotivá, ale pocházela z velmi chudé rodiny. Odmalička měla mnoho starostí a osud ji přichystal velmi tvrdý a krutý život, ve kterém prožila jen málo radostných chvil.

– Metod – Syn Františky, který sdílel její pochmurný život plný útrap.

Svoji matku měl sice velmi rád, ale později byl nucen utíkat z domova a toulat se po okolí, protože doma nenacházel nic, co by jej těšilo.

- Jura Podešva – Vdovec, sedlák, který vlastnil osamocený statek na hoře Javorové. Vyhlédl si Františku a slíbil jí krásný život plný bohatství, slíbil jí také to, že přijme jejího syna za vlastního.

- Rozína – Zlá služka na Jurově statku. V přilehlých vesnicích ji všichni odmala nenáviděli. Několik desítek let sloužila u Jury na statku, což jí umožnilo povyšovat se nad nově příchozí Františku a udělat jí, stejně tak jako Metodovi, ze života peklo.

Františka se narodila do chudé rodiny. Měla několik sourozenců a vyrůstala s nimi v bídě. Jednou poznala chlapce, který se jmenoval Jan. Byl dřevorubcem a oba se do sebe zamilovali. Jejich první krůčky byly sice nesmělé, ale později spolu byli šťastni. Ovšem jen do té doby, než Jana zabil padající strom. Františka za nějakou dobu zjistila, že čeká dítě. Bylo to pro ni velmi potupné, neboť tehdejší společnost jen velmi těžce přijímala nemanželské děti a většinou je pronásledovala nejružnějšími pomluvami. Františce ale již nebylo pomoci – na potrat totiž bylo pozdě. A tak se s tím musela smířit i její maminka, což se neobešlo bez nadávek a ran.

Od té doby, co se Františce narodil syn Metod, musela těžce pracovat a vydělávat si. Do nocí pletla

ponožky a každý týden za vyrobené zboží dostávala jen malou výplatu. Nakonec si našla místo u hajných, kde sloužila. Práce byla celkem dobře placená a lidé ji měli rádi. Obzvláště paní domácí, protože ta nikdy nemohla mít děti a Metoda obdivovala a měla ho upřímně ráda. Ovšem kvůli Metodovi byla Františka nešťastná. Hájenka totiž byla daleko od vesnice, kde chlapec bydlel, a tak se s ním viděla jen jednou za týden a Metod se jí odcizoval a učil se lumpárny od jiných dětí. Za nějakou dobu si Františky začal všimnat sedlák Jura, který bydlel na statku na hoře Javorové. Žena mu zemřela a on tak zůstal sám jen se služkou Rozínou, o které ve vesnici kolovaly ty nejhorší řeči. Františke se do svatby nechťelo, ale sedlák jí sliboval peníze, domov a hlavně otce pro jejího syna. Vliv na Františku měla i její matka, která pro ni chtěla jen to nejlepší. A tak se tedy konala svatba.

Ovšem již bezprostředně po svatbě Františka poznala, že se její život bude odvíjet jinak, než si představovala. Rozína byla zlá, pomstychtivá a vypočítavá. Neustále využívala toho, že je na statku déle než ona a Jura ji odmítal vypovědět ze služby. Františka musela úmorně pracovat, aby byl Jura spokojený. Metoda stále někdo okřikoval a nikdo na něj nebral ohled. Jura sice Františku miloval, ale jeho láska se neprojevovala tak, jak by to ona očekávala. Nedůvěřoval jí, nedovolil jí sahat na peníze a ona ho dokonce jednou přistihla, když se miloval s Rozínou. Františka trpěla jako zvíře a dvakrát dokonce utekla k matce. Brzy se však zase vrátila zpátky.

Když Metod trochu vyrostl, stal se pasákem krav. Na statku musel tvrdě pracovat, a proto se stávalo, že se často celý týden nevracel domů – nic ho tam nelákalo, toulal se po okolí, do školy nechodil a dělal si, co chtěl. Jeho matka se kvůli němu trápila, ale Jurovi to bylo úplně jedno.

Na konci knihy si sice Františka uvědomila, že má všeho dostatek, že chodí pěkně oblečená, a že se jí také podařilo zvelebit statek (což se neobešlo bez výčitek ze strany Jury a Rozíny), ale už nedokázala žít vedle svého manžela jako služka a jen mlčky přihlížet tomu, jak je její dítě týráno.

Vše, co bylo doposud řečeno, se čtenář dozvídá prostřednictvím vzpomínek, které se prolínají s hlavní dějovou linií. Hlavní příběh je prostý: Jedné mrazivé noci se Metod nevrátil domů. Františka se o něj velice bála a několikrát se ho vydala hledat, ovšem bez úspěchu. Když však Jura řekl, že mu na dítěti nezáleží, a že by bylo lepší, kdyby Metod někde umrzl, popadla Františku nevýslovná vlna vzteku. Znovu prohledávala každíčký kout statku, pronásledována výjevů trpícího Metoda. Nakonec ho přeci jen našla – schouleného v seně a zpola zmrzlého. Přitiskla ho k sobě a náhle spatřila v seníku výjev Jury a Rozíny – těch, kteří jí udělali ze života peklo. Vzala Metoda do náručí, hodila po výjevu hořící lampu, vyběhla ven a zasunula závoru. Až později zjistila, že Jura s Rozínou skutečně v seníku byli, a že v něm uhořeli.